Stanowisko Naczelnej Rady Zatrudnienia ws. planowanych zmian w Funduszu Pracy na rok 2011

Promocja zatrud. i instytucji rynku pr.

MINISTERSTWO
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
Naczelna Rada Zatrudnienia
ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 WARSZAWA

Warszawa, 12.10 2010 r.

Szanowny Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku

Naczelna Rada Zatrudnienia jako organ konsultacyjny działający przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej, grupujący przedstawicieli urzędów pracy, władz samorządowych, organizacji pracodawców i związków zawodowych oraz nauki, wnosi na mocy jednomyślnie podjętej uchwały w dniu 30 września 2010 r. o dokonanie zmian w projekcie ustawy budżetowej na rok 2011 w części dotyczącej Planu finansowego Funduszu Pracy.

Wnosimy o:

1) nie zmniejszanie, w stosunku do roku bieżącego, puli środków Funduszu Pracy przeznaczanych na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu,
2) wyłączenie z finansowania ze środków Funduszu Pracy wydatków związanych ze stażami podyplomowymi, specjalizacjami oraz szkoleniami specjalizacyjnymi lekarzy, dentystów pielęgniarek i położnych,
3) zwiększenie pozycji wydatków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie kształcenia młodocianych pracowników.

Przewidziane w projekcie planu finansowego Funduszu Pracy środki na aktywizację bezrobotnych oraz wsparcie pracowników zagrożonych wykluczeniem z rynku pracy (o 53,8% niższe od planowanego wykonania w roku bieżącym) są niewystarczające dla osiągnięcia zakładanej przez Rząd na koniec przyszłego roku stopy bezrobocia na poziomie 9,9%.

Tak niski budżet Ministra Pracy i Polityki Społecznej, koordynatora publicznych służb zatrudnienia i dysponenta środków Funduszu Pracy, nie gwarantuje możliwości osiągnięcia oczekiwanego społecznie zakresu i poziomu realizowanych zadań na rzecz promocji zatrudnienia. W Polsce wydatki na aktywizację zawodową bezrobotnych są znacznie niższe niż średnio w krajach Unii Europejskiej.

Wydatki Funduszu Pracy na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu wspierają pozytywne zmiany na rynku pracy związane z odnotowywanym wzrostem gospodarczym. Spadek wydatków oznaczać będzie ograniczenie ofert pracy subsydiowanej, zmniejszenie

ilości tworzonych ze wsparciem publicznym nowych miejsc pracy dla bezrobotnych, ograniczenia w zakresie uzyskiwania umiejętności praktycznych i kwalifikacji zawodowych niezbędnych na rynku pracy zwłaszcza przez osoby bezrobotne i zagrożone wykluczeniem z rynku pracy.

Naczelna Rada Zatrudnienia negatywnie ocenia finansowanie z funduszu tworzonego ze składek pracodawców wydatków na specjalizacje i szkolenia specjalizacyjne lekarzy, pielęgniarek i położnych. Zaplanowane w Funduszu Pracy środki na powyższy cel dotyczą wąskiego zakresu zawodów i powinny być zabezpieczone w budżecie Ministra Zdrowia.

Ograniczenie wydatków na finansowanie kształcenia młodocianych pracowników spowoduje brak możliwości realizacji zawartych przez OHP na kilka lat umów dotyczących refundacji wynagrodzeń i realizacji ustawowego zadania nałożonego na gminy w zakresie dofinansowania pracodawcom kosztów kształcenia młodocianych pracowników.

Z wyrazami szacunku

Przewodnicząca
Naczelnej Rady Zatrudnienia

Prof. dr hab. Stanisława Borkowska

Do wiadomości:
Minister Pracy i Polityki Społecznej

UZASADNIENIE

Ograniczenia środków Funduszu Pracy nie znajduje uzasadnienia w przewidywanym poziomie wydatków w nadchodzącym roku.

Po pierwsze – stopa bezrobocia w Polsce jest relatywnie wysoka i spodziewany jest jej wzrost w związku z upadłością wielu głównie małych firm. Wysoce prawdopodobne jest też pogorszenie kondycji wielu gospodarstw domowych.

Po drugie – rośnie zainteresowanie osób młodych, a także – po roku intensywnych starań - osób starszych udziałem w szkoleniach. Rośnie też zainteresowanie pracodawców organizowaniem takich szkoleń jako aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu. Zostały już zawarte z pracodawcami kilkuletnie umowy o szkolenia i ich dofinansowanie. Tymczasem środki na ten cel w projekcie w/w ustawy są o ponad 50% niższe od planowanego wykonania w roku bieżącym.
Jest to tym bardziej nie zrozumiałe, że nie tylko nie wyłączono, ale nawet nie ograniczono puli środków na szkolenie medyków, o którym była wyżej mowa.
Ograniczenie środków na szkolenia, a więc na aktywizację zawodową, jest tym bardziej niepokojące, że już obecnie wydatki na ten cel są niskie. W Polsce wydatki na aktywizację zawodową na 1 bezrobotnego są ok. 11-krotnie niższe niż średnio w Unii Europejskiej. W świetle tego oczywista jest potrzeba ich wzrostu celem ograniczenia bezrobocia i ubóstwa sporej części społeczeństwa, a w konsekwencji i niektórych patologii społecznych.

Po trzecie – konieczne jest podwyższenie zasiłków dla bezrobotnych, postrzeganych jako głodowe. Obecny ich poziom jest ok. 8 krotnie niższy od średniej ich wysokości w Unii Europejskiej. Nie uzasadnia tego poziom Produktu Krajowego Brutto w Polsce na 1 mieszkańca.

Po czwarte – sytuacja osób niepełnosprawnych na rynku pracy jest wyjątkowo trudna. W konsekwencji stopa ich aktywności zawodowej jest nader niska. Niezbędna jest zatem intensywna aktywizacja zawodowa tej grupy społecznej. W świetle tego brak uzasadnienia dla oszczędzania na tej właśnie grupie osób.

Wzrost bezrobocia i ubóstwa nie przyspiesza wzrostu gospodarczego, ani rozwoju społecznego!